د مونټې کرسټو نواب

د الیګزانډر ډوما اثر

خلاصه: صفیه حلیم

۲۰۱۰ م

Download from:aghalibrary.com

د ۱۸۱۵ م کال په سر کی یوه بېړۍ د فرانسې د مارسېلز بندرته رانږدی شوه نو په دی کی سپاره زیات خلک، بره هغی غونډۍ لیدو ته ودریدل چې د سمندر په منځ کی لکه د یوی لوې او توری بلابښکاریده. دا د ساحل سره دومره جوخته وه چې په اوبو کی یې لاره تنګه کړی وه. کله کله به بېړۍ له دی سره وجنګیدې او غرقې به شوې. دا غونډۍ بدمرغه نومیده اوپه بیړیو کی سپاروخلکو ددی په اړه ډول ډول کیسې جوړی کړی وې. خو نن دبېړۍ مشرډاډمن و چې داسی به څه نه پېښیږي، ځکه دده سره یو تکړه ځوان ایډمنډ ډانتې ددی چلونکې و او هغه وخت دده ترڅارنی لاندبېړېپه مهارت یې دابېړۍ ساحل ته ورسوله. بېړۍ به په ژورو اوبو کی ولاړی وې او خلک او مالونه به یې تری په وړو کشتیو کی زمکی ته اوړل کیده.

کله چې وړی کشتۍ دی بېړۍ ته ورنږدې شوی نویولوړدنګ سړی د کپتان خونې ته سروربښکاره کړو او هلته ناست کس دده په لیدو ورته هرکلې ووېل، بیا یې تری وپوښتل چې دی ولې دومره خفه ښکارېدو. هغه کس چې ډانتې نومېدو،ورته ووېل چې د بار اوړونکې بېړۍ کپتان په لاره مړ شوی وخومالونه یې خوندي مارسېل ته رسولې و. ډانتې دبېړۍ څو کسانو ته امروکړو چې بادبان دی وتړي . هغه سړی دبېړۍ خاوند او لوی

تجارمورېل نومېدو اود ډانتې په خبره خوشاله معلومېدو. د بېړۍ محاسب ډېنګلر دا خبره خوښه نشوه چې تجار ورته دډانتې صيفتونه کول. مورېل ډانتې ته ناره کړه چې له ده سره دی راشي نوهغه دبېړۍ لنګر د اچولو امر وکړو.

مورېل د ډانتې نه پوښتنه وکړه چې دوي په لاره د "ايلبا" جزيرې کی ولې ايسارشوي و. ده ورته ووېل چې پخواني کپتان ده ته يو پاکټ (لفافه) ورکړی و چې هلته دی معزول شوي باچا ته وسپارل شي. ددی خبری په اوريدومورېل ورته نږدی شو او وې وېل، نو تا د باچا سره وليدل ، ډانتې ووېل هو ، دی پخپله بېړۍ ته راغلو اوورسره يې خبری وکړی او هغه دده نه د بېړيو په اړه پوښتنې هم وکړې. مورېل ورته ووېل چې ددی حال دی بل چا ته وونه واي. ډانتې د بندر د چارواکو سره ليدو ته ورغلو.

ډينګلر دمورېل خوا ته راغی او ورته يې ووېل، ډانتې درله هغه ليک درکړوچې ستا پخواني کپتان ورله ورکړی و. مورېل ووېل، که ده ته چا ليک ورکړی وي نو رابه کړي. د ډانتې په راتګ ډينګلرغلې شو.

مورېل. اوس خو اوزګار شوې چې راسره د ماښام ډوډۍ وخورې.

ډانتې. زه معذرت غواړم، نن نشي کيدې، پلارمې له ډېرو ورځونه دی ليدلی او دی به راته په انتظار وي.

مورېل. بی شکه، ته ډېر ښه زوي يې چې خپل پلاردی راضي ساتلې دې، خو يوبل کس به هم درته په انتظار وي. هغه ښکلې ملګری دی دری واری له ما نه پوښتنه کړی ده چې بېړۍ به کله راځي.

ډانتې. هغه می ملګری نه ده، زما چنغله ده.

مورېل. ښه ښه نوردی نه ايساروم. تا راته بېړۍ او ددی مال خوندي راورسوو او په ګټه کی به درله يو څه برخه درکړم چې پلار ته يې ورکړی.

ډانتې. نه صیب. زما پلارغریب سړی دی. هیڅ شي ته اړتیا نه لري. ما خپله وظیفه سرته رسولې ده او ددی په بدل کی مې درنه معاش اخستی دې.

مورېل. ته ډېرایمانداره کس یې. خو دا راته ووایه چې کپتان ایکلر دمرگ نه وړاندی درته زما لپاره یو لیک خو نه و درکړی؟

ډانتې. هغه مرحوم دومره ناروغه و چې د لیک لیکلو جوگه نه و. اوس که اجازه راکړئ چې زه یو څو ورځې له کاره رخصت واخلم.

موریل. واده لپاره؟

ډانتې. هو. لومړې واده کوم او بیا به پاریس ته ځم.

مورېل. ډېر ښه. هر څومره رخصت چې اخلې، واخله. دا مال به په یوه نیمه میاشت کی له بېړۍ ښکته کیږي، نو ترهغی اوزگار یې. خو یوه خبره ده چې شپږ. اوونۍ وروسته ته به ددی بېړۍ دکپتان دنده پرغاړه اخلی.

ډانتې. کپتان او زه؟ دا خو زما لپاره د ویاړخبره ده.

مورېل. که زه ددی بېړۍ خاوند وې نو اوس به می درله په اسنادوټاپه لگولې وې، خو زه یو شریک وال هم لرم او غواړم چې د هغه رضا واخلم.

ډانتې. زه ستاسو مننه څنگه وکړم؟ د خپل پلاراو د مرسیډیز له خوا هم درته مننه وایم چې په دی خبر به بی کچه خوشاله شي.

مورېل. ته با استعداد کس یې او ستا په شان خلک باید لوړمقام ته ورسیږي.

ډانتې دمورېل په وړی کشتۍ کی کېناستو او د بندر په خلکو کی ورک شو. په بېړۍ کی ډېنگلر د تجار سره کېناستو او هغه کرکه چې د ډانتې په

صیفت یې په زړه کی راټوکیدلې وه، په خوړو تورو یې د ډانتې غوږ کی لکه د ګبین توی کړل.

ډانتې د ښار له څو کوڅوپه تېرېدو یووړوکې کور مخ ته ودرېدو. ددی په یوه کوټه کی یې پلار اوسیدوچې هغه وخت بهرپه برنډه کی ولاړ و او ده ته یې شا وه. ډانتې خپل لاسونه تری تاو کړل او پلار یې په غېږ کی ونیولو. دی سمدلاسه پوهه شو چې پلاریې نورهم کمزوری شوی و. خو د زوې په لیدو دی خوشاله شو او دواړو خبرېپیلکړې. ډانتې دده د کوټې الماری پرانستی چې وګوري پلاریې څه ته اړتیا لري نو هلته د خواړولپاره یې څه ونه موندل. ده پلارمخ ته پیسې کیښودې چې اوس به ددوي حال ښه شي او دې به ورته یو خدمت ګار ونیسي چې ساتنه یې وکړي. خو پلار ورته ووېل چې دی هیڅ شي ته اړتیا نه لري. ددوي ګاونډې هم دده د غږ په اوریدو راښکاره شو اوپه میز ایښو پیسو ته یې د وکتل. د حال احوال اخستو نه وروسته ګاونډې ولاړو اوکله چې ډانتې د مرسیډیزلیدو ته روان شو نو ګاونډي یې د ډینګلر سره ولیدل. ورته یې ووېل چې د ډانتي له خبرو داسی ښکاري چې دی به ارو مرو دبېړۍ کپتان شي. ډینګلر په دی خبره نورهم خفه شو اوډانتې ته یې په زړه کی کینه زیاته شوه.

پیغله مرسیډیز د خپل کورپه باغ کی د ځنګلي ګلونو په راټولولو بوخته وه. له دی څو ګامه لیرې د لرګي په چوکۍ په تورو جامو کی یوښکلې ځوان ناست و چې کله نا کله به یې له دی سره خبره وکړه. دی ته یې ووېل، ګوره اوس هوا ښه شوی ده او د واده لپاره ښې ورځې دي.
مرسیډیز ورته په قهر ووېل، یو وارمی درته ووېل فرنانډ، چې زه له تا سره واده نه غواړم، زه درته د ورور په سترګه ګورم. دا خبره ولی بیا بیا کوې؟ فرنانډ ورته ووېل، ته خو خبره یې چې زمونږ په ټبر کی رواج دی چې پخپلو کی واده کوو. زه په پوځ کی یم او ښاي زه درته غریب ښکارم ځکه ته د یو شته من سړي په انتظار یې. مرسیډیز ورته ووېل، دا خبره نه ده. زه د بل چا سره مینه لرم او هغه له تا هم غریب دې. فرنانډ تری د هغه نوم وپوښتلو نو دې ووېل، زه د ایډمنډ ډانتې سره مینه لرم او د هغه سره به واده کووم. فرنانډ ورته ووېل،که ډانتې مړ شو نوبیا ؟ مرسیډیز

ووېل، بیا به دا هم مړه شي. په دی وخت کی ایډمنډ دانتې باغ ته راغلو نو مرسیډیز لکه د ګل وغوړیده خو فرنانډ د زخمي مار په شان ورته کتل. ډانتې د هغه په اړه وپوښتل نو مرسیډیزووېل، دی زما وروړفرنانډ دی. ډانتې د هغې لاس ونیولو، زه چې دلته راتلم نو خبر نه ووم چې دخپل دښمن سره به وینم. مرسیډیزموسکی شوه اوډاډ یې ورکړوچې فرنانډ دهغی تربور و او د دښمنۍ لپاره نه وراغلی."

څوشیبې وروسته فرنانډ د ښار په یوی کوڅه کی ناهیلې روان و چې یو چا ورباندی غږ وکړو. ده ولیدل چې د ډانتې ګاونډې د کپتان ډېنګلر سره د میخانې مخ ته ناست و، شراب یې څښل. دوي ورته د شرابو ست وکړو او له ځان سره یې کېنولو. په څو شیبو کی دوي دواړوفرنانډ ته د ډانتې په اړه لمسون وکړو. ډانتې او مرسیډیز د یو بل تر څنګ له هغې لاری تېر شول نو ډینګلردوي ودرول او د واده په اړه یې پوښتنې وکړې. ډانتې ووېل چې نن به ټول انتظام وشي، په دوو ورځو کی به واده وکړي او په درېمه ورځ به پاریس ته روان شي.

دوي دواړه چې له سترګو پناه شول نوډینګلرد فرنانډ نه پوښتنه وکړه چې مرسیډیز پری څومره ګرانه وه. هغه ورته ووېل چې ډېره، نو ده ووېل، "که زه ستا په ځای وې نو د ډانتې په خیټه کی به می چاقو منډلی وې. "فرنانډ ورته ووېل، زه دا نشم کولی ځکه که ډانتې مړشو نومرسیډیز به هم ځان وژني. ډینګلر په دی وخاندل، "ښځې دا واي خو هیڅوک ځان نه وژني." ده فرنانډ ته ښه ډېر شراب ورکړي و اود وخت په تېریدوهغه د شرابو په نشه نه پوهیدو چې څه واي.

ډینګلرد میخانې یوخدمتګار نه کاغذ او قلم د روشناي سره راوغوښتل اوفرنانډ ته یې ووېل چې د خپل ګس لاس سره ورباندی ولیکي چې، ډانتې د ایلبا په جزیره کی د ایمپراتور نپولین سره لیدلي و او د هغه له خوا یو لیک پاریس ته اوړي. دی د هغه غندنه کوي او ثبوت یې دا دی چې که د ډانتې تالاشي وشي نوهغه لیک به پیدا کړي.

په بله ورځ د ښارپه یو هوټل کی دایډمنډ ډانتې اود مرسیډیز د واده میلمستیا جوړه وه. ددوي نږدې خپلوان او د ډانتې دبېړۍ ملګري ورته

راغلي و. موربل چې راورسيدو نوټولو لاسونه وپړکول. مرسيډيز نن له نورو ورځوډېره ښکلې شوې وه او ډانټې ورته په کتلو نه مړيدو. ډينګلر، د ډانټې ګاونډي اود فرناندسره جوخت ناست و خوفرناند ناارامه و.څو شېبې وروسته دده رنګ ژيړشو او خوا يې ګرځيده نو دميلمستيا له خونې بهر ولاړو. د ډوډۍ نه وروستو ټول ميلمانه راپاسېدل چې په کليساکی د واده او د نکاح مراسمو ته ورشي، خو په دی وخت کی يو لوړغږ ټولو ته امر وکړو چې هرڅوک دی پخپل ځاې کېني.

د هوټل په دروازه د پوليسو مشر ولاړ واو دده په ليدو موريل ورته ووېل، څه خبره ده؟

دپوليسو مشر ووېل چې ددوي ايډمند ډانټې پکارو. ټولو ډانټې ته وکتل نو دی راپاسېدو او وې وېل، زه ايډمند ډانټې يم. څه راته وايئ؟ دوي ورته جواز ورنکړو خو وې وېل چې معامله جدي وه او دی به تانې ته ورسره ځي. مرسيډيزبې هوشه شوه او ډانټې ورله اوبه ورکړی نودا هم هلته په کرسی يې کېنوله. هلته څو کسانو او موربل پوليس ته خواست وکړو چې ډانټې به په بله ورځ به درشي، نن يې واده دې خو دوي وونه منل . ډانټې ټولو ته تسلي ورکړه چې زربه بيرته راشي او څو ځوانانو دی ګاډي ته بدرګه کړو. مرسيډيز د واده په جامو کی کړکۍ ته ولاړه او په اوښلنو سترګو يې ورته په مخه ښه ووېل. ډانټې ورته له ګاډي په زوره ووېل، زه به ژربيرته راشم.

موربل د ډانټې د خلاصون لپاره پوليس ته ولاړوخوهغوي دده ضمانت ونه منلو . دی بيرته راغلونو په انتظار ميلمنو ته ووېل چې په ډانټې د نپولين سره د اړيکوتورلګېلی دی او هيڅ امکان نشته چې دی به د واده لپاره راشي. د ډانټې د پلار ګاونډي ډينګلرته وکتل او وې وېل، دا ښه کار نه دی. زه به پوليسو ته هرڅه ووايم چې پرون موڅه وکړل. ډينګلر ورته ووېل، غلی شه که نه نوته او زه به هم پکی راګير شو. فرناند د مرسيډيز لاس ونيولو او دا يې کورته بوتله.
د مارسېل يوی مانۍ په خونه کی ډانټې ناست و. دده په اړه يو ليک چې د لوی څارن وال په نوم وترلاسه شوی و. په دی کی ليکلي و چې ده نپولين ته يو ليک وړی او بل يې دده له خوا په پاريس کی چا ته راوړی و. نپولين

معزول شوی او د ایلبا نومی ټاپو کی یې خپل ځان باچا اعلان کړی و.
قاضي نواب وېلفورټ نومېدواو دډانټې سره د خبرو لپاره تالار ته روان شو. په دروازه یې د پولیسودمشرنه پوښتنه وکړه چې دننه ناست کس په بحري ځواک کی څو نه و. پولیس ورته ووېل چې نه دی ډېر ځوان و، د نولسو یا شلو کالو. په دی وخت کی ښاغلې موریل هم راغلو اوقاضي ته یې ووېل چې ایډمند بی ګناه و او دده کسانواشتباه کړی وه. قاضي ورته ووېل چې دی به پخپله وګوري. دننه دده په میز د کاغذونو ګیډۍ ایښې وه چې پکی د ایډمنډ ډانټې په اړه ټول ضروري معلومات لیکل شوي و. ډانټې د پوښتنو په ځواب کی ووېل چې ددوي بېړۍ د ایلبا ټاپو کی ایساره شوی وه او هلته دده کپتان نپولین ته یولیک ورکړی او بل لیک یې تری اخستی وچې د هغه له مړینې وروسته ده مارسېل ته راوړو. قاضي ورته ووېل، چې دی څوک دښمن لري نو وې وېل چې دی دومره معمولي کارنده دی چې څوک به ولې ورسره دښمني وکړي. بیا ددی خبری په ځواب کی چې پاریس ته ولې تلو، ده ووېل چې دبېړۍ مړکپتان ورته یو لیک ورکړی و چې دا به هلته ووړي.
د هغه نه د لیک په اړه پوښتنه وشوه نو دا یې له جیب راویستلو. په دی د پاریس یوه پته لیکلې وه چې په ولوستلویې د قاضي پښې وریږدیدې. ده له ایډمنډ پوښتنه وکړه چې د کوم کس نوم چې په لیک لیکلې و ، دې یې پیژندلو نوده انکار وکړو. بیا یې پوښتنه وکړه چې بل چا ته دی د لیک په اړه وېلي دي. هغه ووېل چې هیڅوک نه و خبر. قاضي دده له لاسه لیک واخستو، بخارۍ ته ورنږدې شو او دا لیک یې په اور کی واچوو. ډانټې حیرانه پاته شو. قاضي ورته ووېل، په ما باور ولره او اوس هر څه راته ریښتیا ووایه چې ته د کوم سیاسي ډلې سره تړاو لرې؟ ډانټې ورته ووېل چې دی هیچا سره تړاونه لري او غریب سړی دی. قاضي ورته ووېل چې دی به د یو څو ورځو لپاره بندي خانې ته وراستول کیږي خو لوز یې وکړو چې ډېر ژربه یې خوشې کړي.
ډانټې څو ورځې په بندي خانه کی په انتظارتېرې کړې او یوه شپه ورته امرووشو چې بهر په ګاډي کی دې کېني. دی په ارام ولاړو او کله چې اس ګاډی د بندرسره ودرېدونود خوشالی احساس یې وکړو. ښاي دې به خپلې بېړۍ ته ورشي. دی په وړی کشتۍ کی کښېنول شو او ترډېره وخته په تیاره کی روان و. ده خپله بېړۍ له لیرې ولیده نو له محافظانو یې وپوښتل

چې چرته یې بیایي؟ هغوي ورته ووېل، ژربه خبرشي. له لیرې یې د مرسیډیز کورلیدو چې تراوسه هم د هغی د کوټې رڼا بله وه. ده د محافظانو مشرته زاری وکړې چې ورته ووایي چرته روان و. هغه ورته بدمرغه غونډۍ په نښه کړه چې وربانډی پخوانۍ بندي خانه جوړه وه. په دی کی به یو اځې سیاسي بندیان ساتل کیده او ډانتې هک پک پاتې شو چې دی په کوم جرم هلته ورلیږل کیدو. محافظ ته یې ووېل، زه نه محاکمه شوی یم، نه راباندی جرم ثابت شوی دی، تاسود چا په امرما بندي خانې ته وړۍ؟ نږدی وه چې ده په سمندرکی ټوپ کړی وې خو محافظ پری پوهه شو. دده د سترګو په اشاره دوو کسانو راګیر کړواو د کشتۍ په فرش یې پړ مخی واچوو.

غونډۍ ته په رسیدو هغو دوو کسانو دی له کشتۍ راپورته کړو او په راښکلو یې بره بندي خانې ته ورسوو. نورکسان د ټوپکو سره بدرګه دده شاو خوا روان و. د دی بندي خانېدېوالونه لوړاود تیږو نه جوړ و. ډانتې ځوشبېې په یوه کوټه کی وساتل شو او بیا یو کس راغلو چې دې خپلی خونې ته یوسي.

په دی خونه کی په زمکه پروړایښي و چې دده د ویده کیدو لپاره و. یو لوښي کی اوبه او یوه اوچه ډوډۍ یې ورته ورکړل او لویه اوسپنیزه دروازه یې ورپسی وتړله. ډانتې سهارد بندي خانې د مشر سره د لیدو غوښتنه وکړه. خو ورځې په میاشتو واوختی او هیچا له ده سره ونه لیدل. دی به په کوټه کی ټوله ورځ لکه د لیونو ګرځیدو او کله کله خو ډوډۍ هم تری پاته وه. هغه محافظ چې په لومړۍ ورځ یې لیدلې و، کله کله به له ده پوښتل چې څه غواړې نو ده به د مشر سره د لیدو ووېل. هغه به ورته وېل چې دا امکان نه لري. خو که ده شرونکړو نو کیدیشي په یو څو میاشتو کی یې ووینې.

ډانتې یوه ورځ ورته ووېل چې د څو پیسو په بدل کی دی مرسیډیز ته یو پیغام یوسي خو محافظ ورته ووېل چې که دی ونیول شو نو د نوکرۍ نه به یې وشړي. خو ډانتې تل هم دا غوښتنه کوله. یوه ورځ محافظ راغې او ورته یې ووېل چې نن به دمشر سره ووینې خو کله چې دې ورسره ولاړو نودوو کسانو ټینګ ونیولو اود بندي خانې په ته خانه کی یې واچولو چې پکی تکه توره تیاره وه.

د بندي خان نه بهر مرسيډيز د قاضي کور ته ولاړه چې د ډانټې په اړه معلومات وکړي خوهغه ورته ووېل چې د هغه معامله دده له ګوتو وتلې وه.
د ډانټې د بندي کيدو امر د باچا له خوا شوی و، خو تر څو چې مورېل خبريدواو د نوی باچا دربار ته يې عرضي کوله، په پاريس کی د باچا تخت نسکوراوحکومت بدل شو. نپولين سل ورځې باچاهي وکړه او پخوانې باچا يو وارې بيا په تخت کېناستو.
د زندان په تياری خونی کی د ډانټې يونيم کال پورا شواو يو ځل مشر دده ليدو لپاره راغلو خو دده د پوښتنی ځواب ورسره نه و چې دی ولې بندي و؟ دده په خواست هغه يوې بلی خونې کی بند کړی شو. هغه اوس د خلاصيدو هيڅ هيله نه لرله او له ځان سره يې هوډ وکړو چې که خواړه پريږدي نو ژربه له دی زندان ازاد شي. خوپه څو ورځو کی دی دومره کمزوري شو چې زيات وخت به د خوب په حال کی پروت و.
يوه شپه ددېوال نه وراخوا يو بل غږ يې واوريدو، داسی لکه چې څوک په تيږهدېوال وهي. ده فکروکړو چې موږکان يا بل ځناوربه وي. خو دا غږ تردريو ساعتونو اورېدو. دده هيله پيدا شوه چې ممکن يو بندي د تښتيدو لپاره هلې ځلې کوي او ارمان يې شو چې کاشکه ده ورسره مرسته کړی وې. خو بيا يې چرت ووهلو چې کيدې شي چارواکي په يوه خونه کی ماته شوې دروازه جوړوي.
په بله شپه هم دا غږ په يو ټاکلي وخت پيل شونو ايډمنډ يوه تيږه راواخسته او خپلدېوال يې پرې دری واری وټکوو.ناڅاپه غږ بند شو. ده ترڅو ساعتو ورته غوږ ايښې و خو بيا يې هغه غږ نه اوريدو. ده سهار ډوډۍ وخوړه او د غږ د اوريدو په انتظار شو. دری ورځې هم داسی تېرې شوې. په څلورمه ورځ محافظ ورته ډوډۍ راوړه او ولاړو نو ده بيا ددېوال د ټکيدو غږ واورېدو. دده پورا باور و چې يوچا په دېوال کی سورې جوړوو. ده خپل کټ لهدېواله ليرې کړه او اخوا ديخوا يې وکتل چې يو شي سره دېوال وتوږي خو هيڅ ورسره نه و. ده د اوبو چيني جګ په زمکه وغورځوو او مات يې کړو. نوری ټوټې يې په خپل ځاې پريښودې او يوه يې ددېوال نه د خاورې ويستلو لپاره وکاروله. خودېوال د تيږې جوړ و او د چيني په ټوټه يې څه نشو کړې. سهار ده خپله بستره ددېوال سره کړه او محافظ ته يې ووېل چې د اوبو څښلو پر وخت تری جګ مات شو. هغه ماتې ټوټې ليرې نکړی او بل جګ يې ورته راوړو.

ډانتې په هغوماتو وړو ټوټو هره ورځ ددېوال سیمنټ توږل او په دریو ورځو کی یې یوه خښته رابرڅیره کړه. په څو ورځو کی دی د خښتې د خوځولو جوګه شو. په دی وخت کی هغه ددېوال نه وراخوا یو انساني غږ. واوریدوچې له ده سره یې خبری کولې. دا سړې ایبي فاریه نومېدواو له ډانتې یې د نوم او د نورو پوښتنو نه وروسته ووېل.

ایبي. زه اته کاله کیږي چې په دی زندان کی یم. خو دا راته ووایه چې تادېوال په کوم ځاې کی توږلې دې؟

ډانتې. له زمکې سره او زما د کټ شا ته دی.

ایبي. ستا خونه کوم لوري ته خلاصیږي؟

ډانتې. دننه دهلیز کی چې مخ یې غولې ته دې.

ایبي. ما څومره لویه اشتباه وکړه. هغه څه چې ما پلان کړي و له هغې پینځلس میټربره مې دېوال سوری کړې دې. ما فکر کوو چې دا ستادېوال د زندان بهرنی دېوال دې.

ډانتې. په دی خو به ته د سمندر لوري ته تلې.

ایبي. هم دا مې غوښتل او که داسی شوې وې نو سمندر ته مې ټوپ وهلو او نږدې جزیروته مې ځان رسولې وې.

ډانتې. دومره لیری به دی لامبو وهلې شوی؟

ایبي. خداې به توان راکړی وې. خو ته اوس نوردېوال مه توږه.

په راتلونکو څو ورځو کی دی دواړو بندیانو هغه وخت ددېوال له سوري یو بل سره خبری کولې چې محافظان به تللي و. بیا یوه ورځ ایبي ددېوال خښتې لیرې کړې او دده خونې ته رادننه شو. ډانتې دده په لیدو دومره خوشاله شواودې یې کړکې ته بوتلو چې مخ یې ووینې. ایبي یو سپین ږیرې سړې و چې نرې نروچکې او وړوکې قد یې لرلو. هغه لومړې دېوال معاینه کړو چې ددی خښتې به څنګه بیرته اږدې چې محافظ پری شکمن نشي. ده ډانتې ته ووېل چې د تیږې د توږلو او د سوري د جوړولو لپاره یې ټول اوزار پخپله جوړ کړي و. د اوسپنې یوه ټوټه یې دکټ له لرګو نه بیل کړی او چاقو یې تری جوړکړی و.

ایبي فاریه د اطالیې اوسیدونکې ولوستې سړې او په څو ژبو کی یې خبری کولې شوې. ده ډانتې ته ووېل، زه هر وختې د خپل ځان د ښه کولو

لپاره کارکووم. پخپلو کمیسونو مې لیکنې کړي دي، ځان ته مې قلم او رنګ پیدا کړي دي. ډانتې ورته ووېل، رنګ دې څنګه جوړکړو؟ ده ووېل، "زما د خونې په یوګوټ کې پخوا یوه بخاري وه چې وروسته یې بنده کړه. ما ولیدل چې د هغې سره د سکارو او د ایرو ټوټې وې. دا مې میده کړل او په لړو اوبو کې مې په ګډولو ترې ښه رنګ جوړکړو." ډانتې ته یې ووېل، ته هم په دې زندان کې پخپل ځان کاروکړه. نوی کسب یا نوی هنر زده کړه.

په بله ورځ د محافظ د تلو نه وروستو، ډانتې د خپلې خونې له دېوال هم هغسې ښنتې لیرې کړې چې ایبې فاریه ورته چل ښودلې و او دده خونې ته ولاړو. ایبې د وخت د معلومولو لپاه د لمر یوه وړانګه ورته په ګوته کړه چې ددېوال په بیلا بیلو برخو راتاویده او په دې توګه ده په دېوال دساعت نښې کښلې وې. هغه بخاري چې پخوا بنده کړی شوی وه، ده پکی سورې کړې او هغه ټول شیان یې د ښنتوشا ته پټ کړي و چې څو کالو راهیسې یې پرې دېوال توړلو. ده خپل کمیسونه په وړو وړو برخو شلولي و او ورباندې د اطالیې تاریخ لیکلې و. ډانتې ترې پوښتنه وکړه چې دومره کار به یواځې د ورځې په رڼا کې کولې شوې. ایبې ورته ووېل، "ما ځان له ډیوه هم جوړه کړې ده. کله چې دوي مونږ. له غوښه راکوي، نو زه له هغې وازده بیله کړم او هغه د ډیوې د بلولو لپاره کاروم." دا چې ګوګړ یې له کومه کوو نو ایبې ووېل، ما دوي ته وېلي دي چې زه د څرمنې په ناروغۍ اخته یم او سلفر ته اړتیا لرم. دوي راته معمولي سلفرراکوي چې زه یې د اوربلولو لپاره کارووم. ډانتې چې څومره د ایبي خبری اوریدې د انساني زهن او استعداد په اړه یې معلومات هم زیاتیدل.

بیا ایبې د ډانتې کیسه واورېده چې هغه په کومو حالاتو کې زندان ته راغلې و. دده خبرو د اورېدو نه وروستو یې ترې پوښتنه وکړه چې دده په ورکیدو ترټولو زیاته ګټه به چا ته شوې وي. ډانتې چرې په دې اړه سوچ نه و کړې. خو اوس یې ووېل، که دی نه و نو کپتاني به ډینګلر ته رسیدلې وې. بیا یې ورته د لیک په اړه ووېل چې لوی څارن وال ته چا لیکلې واو خط یې کوږ و. ایبې خپل قلم راواخستو او په ګس لاس یې یو څو توري په تیږه ولیکل نو ډانتې حیرانه پاته شو. هغه لیک په هم دې خط لیکل شوې و. ایبې ترې د مرسیډیز په اړه وپوښتل چې ایا بل څوک داسې و چې له هغې سره یې واده غوښتو. ډانتې د فرنانډ نوم یاد کړو. خو ایا دا لیک به فرنانډ

لیکلي وي نو ډانتي ووېل، "نه هغه به زه وژلي وي خو دا کار یې نشو کولې دومره ولوستې نه و." ایبې د نورو کسانو په اړه هم پوښتنې وکړې او د قاضي د لیک د سیزلو په خبره یې ورته ووېل، " ته ډېر ساده یې. په لیک چې کوم نوم لیکلې و هغه کس زه پیژنم چې ستا د قاضي پلاردی او د نپولین ملاتړیې کوو. قاضي لیک ددی لپاره وسیزلو چې پلار یې د بغاوت په تور ونه نیول شي، ددی په بدل کی یې ته تورن کړې او دلته یې راواستولې."

په هغه شپه ډانتې پخپل کټ ناارامه پروت و. له ده سره څومره خلکو دوکه کړی وه او دی تری هیڅ خبرنه شو. دده په زړه اور بل و او غوښتل یې چې له بنده ووځي اود ټولونه خپل بدل واخلي. په بله ورځ ده د ایبې سره خپل احساسات شریک کړل نو هغه ورته ووېل، "د وینو تویولو نه هیڅ نه جوړیږي. ته لومړی دا پلان جوړ کړه چې له دی زندان به څنگه ووځې؟" ډانتي ورته ووېل چې یوه ورځ به محافظ ونیسي، پړ به یې کړي او له خونې به ووځي. خو ایبې ورته ووېل، "بهربه نورمحافظان درته ولاړ وي او دوي به دې د نیولو سره مړکړي. که مړنه شو نو له دی نه هم قوي زندان کی به دې واچوي او تراوسه چې دې څه تر لاسه کړي دي، په اوبو به لاهو شي.

په دی دواړو بندیانو یو کال نورهم تېرشو او په گده د تیښتې په پلان یې بیا غوروکړو. دوي ددېوالونو نقشه جوړه کړه او د سمندر لوري ته یې د لاری ویستلو کارپېل کړو. ډانتې د ایبې فاریه نه د اطالوي ژبې زدکړه اود علم او د پوهې رڼا ترلاسه کوله. دوي د لرگي اود ټوکر په تړلو یوه زینه هم جوړه کړی وه. خو یوه شپه ایبې فاریه سختې تبې ونیولو. ډانتې دده په وینا د کټ په بازو کی پټ د دارو یووړوکې بوتل ورته په خله کی وڅڅوو اوډېرناهیلې خپلې خونې ته راغلو. په راتلونکو څو ورځو کی یوډاکټر د ایبې علاج کوو. یوه ورځ ډانتې دده خونې ته ولاړو نو ایبې په کټ ناست و او ښه معلومېدو. ده د خپل توشک نه یو تاو شوی کاغذ او یوه قطب نما راویستل. بیا یې ورته ووېل چې دا د یوې خزانې نقشه ده چې د مونټې کرسټو په ټاپو کی پټه ایښې ده. ډانتې ورته د زوې په شان ایسیدو او په دی څو کلونو کی ده ورته څرگند کړل چې د باور وړاو نیک انسان و. بیا یې ده ته ووېل، په هغه حال کی چې زه له زندان تا سره یو ځای ولاړ نشوم او ته ووتلې، نو دا خزانه به تر لاسه کړی.

بيا يې ده ته د خزانې ټول تاريخ بيان کړواو دا چې ده پخپله هغه خزانه نه وه ليدلې خو ددی د شتو په اړه لرغونومتنونو کی ليکلي دي. خلک په دی خبره به وخاندي خو دا نقشه به تا ته لاره وښاي. ډانتې ددی ټاپو په موقعيت خبرو ځکه ددوي بحري بېړۍ څو وارې له دی ټاپوتېره شوی وه. ډانتې غوښتل چې نوری پوښتنې تری وکړي خو په دی وخت کی د محافظ د پښو ښکالو يې واوريده نو نقشه او قطب نما يې واخيستل او ددېوال د سوري نه خپلې خونې ته راغلو.
په بله ورځ ايبې د ډانتې په لاسونو کی ساه ورکړه اودې خفه او ناهيلې خپلې خونې ته ولاړو. هلته تر ناوخته يې د خپل دېوال سره غوږ ايښې و چې د محافظانو غږ واوري چې دوي څه کول.
د زندان مشرمحافظانو ته امروکړو چې دده مړې دې په يوې بوجۍ کی بند کړي اونيمه شپه يې جنازه وکړی. څوشېبې وروسته يو چا د ايبې مړې له کټ ليرې کړو اوبوجۍ کی يې واچوو. کله چې هلته خاموشي شوه نو دانتې چرت وهلو چې دی بيا يواځې شوی و. ترډېره وخته ده د خپل ژوند او د ايبې د ژوند په اړه سوچونه کول او اخر يوی نتيجې ته ورسيدو. دی د ايبې خونې ته ولاړو او د هغه مړی يې له بوجۍ راوويستو. هغه يې خپلې خونې ته بوتلو او په کټ يې سملولو، څادر يې پری وغوړوو. کوټه يې هم هغسې پريښوده اوڅو شيان يې پخپلو جيبونو کی کيښودل. دی د سوري له لارې د ايبي خونې ته ولاړو او په هغه بوجۍ کی يې ځان بند کړو چې د ايبې مړې پکی ايښې و. د شپې دولس بجې دوه محافظان د ايبې کوټې ته رادننه شول او بوجۍ يې راواخسته.
يو محافظ. څومره دروند دی. دی خوډېر سپين ږيرې او کمزوري ښکاريدو.
بل محافظ. خلک واي چې انسان څومره زړيږي نو هډوکي يې درنيږي.
يو. تا د بوجۍ سرتړلی دې؟
بل. له دی ځايه ولې دومره وزن يوسو؟ هلته نږدې به يې وتړو.
يو. ته ښه واې.
افسر. (د پښو په دربۍ) يوه رڼا راوړۍ چې بوجۍ وتړو.
بل. صيب ، دومره وزن به بس وي؟
افسر. هو دا بس دی. له پښو سره يې وتړۍ چې مخی سره په اوبو کی ډوب شي.

يو. هوا ښه نه ده او څپې هم په زور دي.
بل. هو. ايبې به نن ښه لامبو ووهي. (ټول خاندي)

په څو شېبو کی ډانټې خپل ځان د محافظانو د لاس نه په هوا کی د پورته کيدواحساس وکړو او له خلي يې يوه کريکه ووتله. په سمندر کی د غورځيدوسره ده په لاس کی نيولې چاقو سره د بوجۍ سر پرانستې اود پښو وزن يې پريکړې و. پخوا له دی چې دی د اوبو تل ته ورغلی وې ، ده په اوبو کی لامبو ووهله. دی خبر و چې د سمندر په وړوټاپوانو کی په کوم يو خلک نه اوسيدل او هغې کی يو ته يې مخه کړه. د ازادۍ د احساس سره د هغه وجودنوی توان موندلی و. ده د يو ټاپو په غار کی لږه دمه وکړه او سرزوري څپو ته يې کتل.
دده نه لږ ليرې يوه وړه کشتۍ په طوفان کی چپه شوی وه اود خلکو چيغې يې اوريدې شوې. دده لپاره اوس دا فيصله کول و چې هم هلته په ټاپو کی پټ شي او که يوې لوې بېړۍ ته ځان ورسوي چې ليرې د مارسېل په ساحل يې لنگر اچولې و. په دواړو کی دده دنيول کيدو خطر و. که په ټاپو کی ايساريدو نو خبر نه و چې ژوندې به پاتې شي او که نه. د چپه شوې کشتۍ نه يو څو شيان دده په لوري راغلل چې د ملاح (ماښو) يوه خولۍ پکی وه. ده لاس ورووړاندی کړو، دا خولۍ يې ونيوله او په سر يې کړه.
بيا د ماتې کشتۍ په يوه تخته يې ځان واچوو او ورو ورو هغه لوې بېړۍ ته ورنږدې شوچې د ساحل نه ليرې روانه وه.
اوس د سهار رڼا خپره وه ، دی راپاسيدو اوبېړۍ ته يې خپله خولۍ وخوځوله. د لوې بېړۍ نه دوه کسان په وړی کشتۍ کی ورته راغلل او دې يې له اوبو وويستلو. دی دومره ستړې و چې بې هوشه شو او چې سترگې يې وغړولې نو د لوې بېړۍ په عرشه پروت و او د زندان د ټاپو نه ليرې راوتلې و. ډانټې د دی اطالوي بيړۍ کپتان ته خپله کيسه تېره کړه چې دې د يو ټاپو اوسيدونکی و اوپه چپه شوي بېړۍ کی يې کارکوو. د ځان له هوسا کولو وروسته ده ووېل چې کولې شي چې ددوي لپاره کاروکړي.
کپتان ورته راضي شو نوده خپله ږيره او ويښته وخريل. د زندان د ټاپو په سر په شين اسمان سپين لوړې ښکاريدو چې د يوی توپې د ډز نه وروسته راپورته شوی و. دا د يو بندي د تيښتې اعلان و او دبېړۍ کپتان د ډانټې

مخ ته وکتل خو ده دشرابو جام دومره په باور څښلو چې دهغه پری شک ونشو.
هغه ببړۍ یوه ورځ وروسته د مونټې کرسټو له ټاپوتېره شوه او ډانټې غوښتل چې د ایبې خزانه پکی ولټوي خو ده څوارلس کاله په زندان کې تېر کړي ونو انتظار او صبر یې عادت شوي و. کومې ببړۍ چې ده ته پناه ورکړی وه د قاچاق وړونکو وه او یوبندر کی ورباندی ډزی وشوې چې ډانټې یې ټپي کړو. خو دی خوشاله و چې په زندان کی نه و. دوه نیمې میاشتې هم دغسی تېرې شوې او ډانټې په ببړۍ کی څو ملګري جوړکړل چې یو پکی جیکب نومېدو.
د خپل قرارداد د پاې ته رسیدو نه وروسته کپتان ته یې خواست وکړو چې یوه کشتۍ دی ورله ورکړي چې دی د مونټې کرسټونومی ټاپو لیدل غواړي. دده سره یو څو کسان هم مله و. خو هغسی چې ایبې فاریه د خپلو معلوماتو له مخې ورته وېلي و، ډانټې په دی ټاپو کی داسی زړې کنډوالې ونه موندلې چې پکی د یوی خزانې درک شوې وې. ده پخپل ټوپک یوځنګلي اوزه وویشتله او جیکب ته یې ووېل چې د نورو ملګرو سره دا په اور وریت کړي ترڅو دې د ټول ټاپو جاج واخلي. دی په بره روان و او اخر د یوې غونډۍ په سر چې ورسیدو نو ښکته په ساحل ورته خپل ملګري د وړو وړو نانځکو په شان ښکاره شول. ده سوچ وکړو، چې څو میاشتې د مخه دده لپاره تر ټولو مهم شې، له بنده وتل و خو اوس د خزانې لټون ورته مهم و. انسان څومره ژرخپل بده ورځ هیره کړي، ددی اندازه ورته اوس وشوه.
ده د ټاپو هری تیږې ته کتل او چارچاپیره وګرځیدوخو هیڅ نښې یې ونه موندلې. دده ملګرو چې اوزه پخه کړه نو یو هواي ډز یې وکړوچې ډانټې راښکته شي او له دوي سره ډوډۍ وخوري. دی ښکته په منډه روان وچې یو ځاې یې پښه واوړیده او راپریوتو.
په مونټې کرسټو نومی ټاپو کی ډانټې په یوې ژوری کندی کی ټپي پروت واو دده ملګرونشوکولې چې راوېباسي. ده خپل ځان څو ګامه لیرې یوې تیږې ته رسولې و چې ورباندی واښه ټوکیدلي و. دده ملګرې باید په هغه ماښام بیرته لوې ببړۍ ته تللي وې. نو یو څه خواړه او اوبه یې ورته پرېښودل او پخپله د ټاپو نه ولاړل. دوي کله چې کپتان ته ټول حال تېر کړو نو هغه ووېل، داسی ښکاري چې دډانټې پوښتۍ ماتې شوې دي. دی

پخپله په بلی کشتی کی کښيناستو او د ډانتې د ژغورلو لپاره ولاړوخو هغه د خوځولو نه و. ډانتې دوي ته مننه وکړه او وې وېل چې دی تکړه کس دی که ځان یې له کندې راویستلو نو بیا به یې ووینې.
بېړۍ یوه اونۍ وروسته راګرځېده نو جیکب ووېل ، زه به خپل ملګري سره پاته شم او دده ساتنه به وکړم. خو ډانتې ورته ووېل دې هیڅوک له ځانه سره نه غواړي اوډېر ژربه پخپلو پښو ودریږي. کله چې دده ملګري ولاړل نو دې نیغ ودرېدو او خپل تبرسره یې د هغې تیږې شاوخوا تورل پېل کړل چې ده پرې ډېره وهلې وه. هغه دا هڅ وهلې و چې ددی تیږې شا ته به څه وي نو ځکه د ټیپې کېدو پلمه یې وکړه. د تیږې شا ته ده یوه لاره وموندله چې دننه یوغارته تللی وه. هم هلته یې د لرګي یو تابوت ولیدو چې پکی د سرو زرو سیکې، سیخونه او الماس او زمرد ایښي و. دا هغه خزانه وه چې په زندان کی ایبې فاریه ورته نښې ورکړې وې.
په شپږمه ورځ چې بېړۍ بیرته ټاپو ته راغله نو ډانتې دخپلو ملګرو په انتظار په ساحل پروت و او ټولو ته یې ووېل چې دی اوس پخوا نه ښه و. دده له مخ داسی هیڅ نښې نه وې څرګندې چې ګوندې دده په لاس یوه لویه خزانه ورغلې وه. دی بېړۍ ته یوړل شو او په هغه ماښام چې یو بندر ته ورسېدل نودی بازارته ولاړو. هلته د نورو ملګرو نه بېل شو او یو زرګر ته یې څلورداني واړه الماس وښودل. دی ویریدو چې دده په شان غریب ملاح سره دالماسو په لیدو به زرګر تری پوښتنې وکړي خو هغه هیڅ وونه وېل او دا یې ترې په پینځه زره فرانک واخستل.
ډانتې څو ورځې د ارام کولو په پلمه هم هلته پاتې شو او جیکب ته یې ووېل چې دده یو تره مړشوی دی چې په میراث کی یې ورته پیسې پریښې دي. په هغو پیسو ده یوه زړه بېړۍ واخیسته چې جیکب ورسره مرسته وکړه او هغه یې مارسېل ته واستولو چې د کورنۍ او نورو کسانو په اړه ورته معلومات وکړي.
ده یوه بله بېړۍ هم واخسته چې پخپله یې چلوله او د مالونو د وړلو راوړلو کارېې پېل کړو. دا بېړۍ په هره پیره کی د مونټې کرسټو ټاپو سره به ارو مرورودرېده. ډانتې به څو ساعته په دی ټاپو ځان له تېرول او ورو ورود خزانې ټول توکي یې راوویستل او په بېلا بېلو ښارونو کی یې خوندي کړل.
میاشت وروسته جیکب ورته دمارسېل خبرونه راوړي و. دده پلارمړ واو د مرسیډیز درک نه و. د خپل پلار په مړینې دې حیرانه نشو خو د

مرسیډیز په اړه نه پوهېدو چې هغه به چرته وي. څو ورځې وروسته دی پخپلې بېړۍ کې د مارسېل بندر ته ورسیدو او د ګمرک کسانو ته یې د انګلستان پاسپورټ ورښکاره کړوچې دده نوم نواب وېلمورپرې لیکلې و. په بندرکې دده ځینې شناخته کسان اوس هم په کار اخته و خو هیچا دی وونه پیژندلو.
ډانتې د خپل پلارکورته ولاړو چې اوس بل څوک پکې اوسیدل اوله خفګان یې په سترګو کې اوښکې راغلې. ده د پلار په کور کې څوشېبې تېرې کړې اود ګاونډي په اړه یې پوښتنه وکړه نو خبر شو چې هغه اوس په یو بل ښار کې سراې جوړکړی او هم هلته اوسیدو. ډانتې د هغه سراې درک معلوم کړو اوپه یو اس ورته روان شو.
د سراې خاوند د لوې دروازې نه بهر سړک ته کتل او د مشتریانو په انتظار و چې په اس سپوریو کس یې ولیدو. هغه چې رانږدې او له اس ښکته شو نوده یې د لباس نه هڅ ووهلو چې ممکن یو پادري و. هغه ته د هرکلي نه وروسته ترې پوښتنه وکړه چې څه خدمت یې وکړي. پادري چې هوسا شو نو له ده یې پوښتنه وکړه چې څوارلس کاله پخوا یو کس د ایډمنډ ډانټې په نوم یې پیژندلو؟ د سراې خاوند ورته ووېل، هو هغه څنګه نه پیژنم، زما ملګری و. هغه مظلوم په یو جرم نیول شوی و او هم هلته په بندي خانه کې مړشو. پادري ووېل، "ډانتې چې مړ کیدو نو زه یې د کټ سره ولاړوم او وروستي دعاګانې مې ورسره وېلې. خو ده تر وروستیو شېبو هم دا وېل چې دی بې ګناه زندان ته اچول شوی و. ما ته یې یو الماس راکړوچې یو بوډا د خپل خدمت په بدل کې ده له ورکړی و. دا الماس پنځوس زره فرانک بیه لري اوما سره دی." دا یې ووېل او له خپل جیب یې یو ډبلې راویستلو چې پکې د الماس یوه ښکلې ګوته ایښې وه. پادري ووېل، " دا یې امانت راکړو چې خرڅ یې کړم او په مارسېل کې په پینځو کسانو یې وویشم چې یو پکې ته یې." سړی وریږدیدو او رنګ یې والوتو. پادري ووېل، "هغه بل کس ډینګلر، دریم چې وېل یې دده رقیب فرناند و. خود چنغلې نوم یې رانه هیر شو." سراې والا په تلوسه ووېل، " مرسیډیز.مرسیډیز!"
پادري ووېل، " هو... هم دغه نوم یې راښودلی و. پینځم د هغه پلار و چې نن خبرشوم، مړ دی. غواړم ته راته ووایې چې هغه څنګه مړ شو." سراې والا په جوش ووېل، "ولې نه. زه د هغه ګاونډي ووم. خلکو وېل چې هغه د

زوې له غمه مړشو او ډاکټر وېل چې کولمې یې خرابې وې خو ما لیدل چې هغه زوړسړې د ولوږې د لاسه مړ شی و." پادري ټکنې شو او وې وېل، "دا څنګه نړۍ ده چې یو بوډا ته ډوډۍ چا نشوه ورکولی. خوکه غواړې چې د الماس دوه برخی زه تا ته درکړم نو دا ووایه چې فرنانډ څه شو؟" سراي والا د ډانتې د نیول کیدو په اړه ورته ټوله کیسه تېره کړه او دا چې څنګه ډینګلرپه ګس لاس لیک ولیکلو او فرنانډ هغه لوی څارن وال ته ورواستوو. د مرسیډیزپه اړه یې ووېل چې تل به خپل خسر ته راتله او ورته یې ووېل چې له دی سره دی ولاړ شي خو هغه د زوې په انتظار و. موریل هم څو واری ددوي کورته راغلو او د ډانتې پلار یې له ځانه سره د اوړلو هڅه وکړه خو دې نه تلو.

پادري تری د موریل پوښتنه وکړه نو سرای والا ووېل، "هغه اوس یو خوارسړی دی، کاروبار کی یې تاوان وکړو، لور یې کویژده ده خو خسرګنی یې د غریب سړي لورنه غواړي. زوې یې په پوځ کی دې. په وروستي ځل دی د ډانتې پلارکورته ورغلی و او یو سوررنګ وریښمینه بټوه چې پیسې پکی وې ، هغه ته د ډوډۍ اخستو لپاره پریښوده. هغه بټوه اوس هم ما سره ده."

د پادري په پوښتنه هغه ووېل چې فرنانډ او ډینګلر په مزو کی دي. ډینګلر د موریل په واسطه د هسپانیې په یو بانک کی کارپېل کړو او د بانک د مشرلورېې واده کړه چې وروسته مړه شوه اوس یې بله ښځه کړی ده چې د باچا د یو مشاورلوروه. دی میلیونردې، د باچا دربار ته ځي راځي او اوس ورته نوابي خطاب هم ورکړی شوی دی. فرنانډ په پوځ کی جګړن واو د باچا د محافظانو په ډله کی و. یو جنرال چې د باچا مخالف و، دی ځان سره کړواو نصیب یې ښه و چې بل حکومت ورله ددی غداری په بدل کی درونډ انعام او نوابي خطاب ورکړل. دی د ډینګلر ملګرې او اوس د نوي باچا پوځي مشاور دې. اوس د مورسرف نواب په نوم یادیږي او مرسیډیز یې میرمن ده. دوي یو زوې لري چې البرټ نومیږي.

پادري د الماسو ګوته د سراې خاوند ته ورکړه چې دا ستا شوه ځکه هغه نور کسان ددی حقدار نه ګڼې. بیا یې تری د هغې سری وریښمینې بټوې غوښتنه وکړه چې موریل دده پلار ته پریښې وه.

څو ورځې وروسته د مارسېل د ښار وال دفتر ته یوانګریزتجار ورغلو او هلته یې د موریل د شرکت پوښتنه وکړه چې له دوي سره یې کاروبار کوو.

دی خبرشو چې هغه شرکت دوه لکه فرانک پور وړی اودېوالي شوی و.
هغه تجارچې په اصل کی پخپله ډانتې و، ښار والۍ ته خواست وکړو چې
دی هغه شرکت اخلي. کله چې له ده پوښتنه وشوه چې څومره کمیشن به
اخلي نو ده ددفتر مشر ته ووېل، زه د پیسو په ځاې یو څه معلومات غواړم.
مشر. کوم ډول معلومات مو پکار دي؟
تجار. تاسو د بندي خانو مشر هم یئ؟
مشر. هو صیب، له تېرو پینځلسو کالو مې دا دنده پر مخ بیولې ده.
تجار. تاسوزندان ته د تلونکو او د خوشې کیدونکو نومونه هم په دوسیه کی لیکئ؟
مشر. هو په دی کی مونږ د هر بندي په اړه معلومات لیکلي دي. تاسو د چا په اړه معلومات غواړئ؟
تجار. ما زدکړی په کور کی کړی دي اود اطالیې ایبي فاریه په نوم استاد راته راتلو. وروستو خبر شوم چې هغه بندي شوی و، که د هغه په اړه څه معلومات لرئ.
مشر. دا سړی زه ډېر ښه پیژنم. روغ لیونی و. څو میاشتی کیږي چې مړشو. دده له مړینې سره یوه ډېره عجیبه پیښنه تړلې ده. یو بل بندي چې ډانتې نومېدو، دده خونې ته یې سورې کړی و او د ایبې په کفن کی یې ځان بند کړو. هغوي چې دا کفن په سمندر کی وغورځوو نو خبرشول چې د ایبې مړی وو دده په خونه کی پرت و.
تجار.ډېره عجیبه کیسه ده.
مشر. دا د زندان دوسیه ده او تاسو کولې شئ چې په ارام یې وگورئ، زه به په بله کوټه کی د مورېل د شرکت اسناد تیارکړم.

په هغه دوسیه کی د ایبې فاریه پرځاې ایډمنډ ډانتې خپله پانه پرانسته. هلته په ده لگېدلې توراو د موریل عرضي وه. په یو بل کاغذ د قاضي لیکنه وه . هغه د تورونو کاغذ رابېل او تاو کړو او وروغوندی یې خپل جیب ته کړو. ده د مورېل شرکت اسناد لاس لیک کړل او د ښار والۍ له دفتر ووتلو.
یو کس د ښارپه کاروباري مرکزکی د مورېل شرکت دفترته ورغلو او ځان یې ورته د یو کمپنۍ د استاځي په توگه معرفي کړو. دی د موریل دفتر ته یوړل شو چې اوس سپین ږیرې او پخپل میز د دوسیو په گیډۍ یې کار

کوو. ده ته يې د کېپاستو ووېل او پوښتنه يې وکړه چې د څه لپاره راغلي و. استاځي ورته ووېل ستاسو د شرکت ټول پوررزما شرکت له خوا پرې شو او اوس دا اسناد ما سره دي چې له ښار والی نه مې راوړل. موريل سټړی ښکاريدو او وې وېل،" زه خبر يم چې څه کم درې لکه فرانک رابانددی دي خو متاسفانه مونږ سره اوس دومره پېسې نشته چې تاسو ته يې درکړو. زما يوه بېړۍ د کلکتې نه راتلونکی ده او د هغې د مال کټلونه وروسته ممکن تاسو ته دا پيسې درکړو." استاځي لا په ځواب کی څه نه و وېلي چې د موريل د دفتر نه بهرځوک په منډه بره راوختل او دروازه يې پرا نسته. د موريل ځوانه لورجولي چې سترگي يې له اوښکو ډکې وې دننه راغله او پلارته يې خبر ورکړو چې د کلکتې نه راتلونکې بېړۍ په سمندرکی غرقه شوی وه.

د موريل په دفتر کی دبېړۍ د ډوبيدو په خبرمايوسي خپره شوه نو هغه انگريز تجارچې په اصل کی ډانتې و ورته د څلورو مياشتو نور وخت ورکړوچې خپل پورورته پريکړي. بيا يې د موريل لورجولي ته ووېل، يوه ورځ به ستا په نوم د سندباد له خوا يو ليک راشي. په هغې کی هرڅه چې ليکلي وي هم هغه وکړه. جينۍ ورسره لوزوکړو او دی له هغه دفتر ولاړو.

څلورمياشتې تېرې شوې او موريل ونکړې شو چې خپل پور ورکړي او نږدې وه چې ځان يې وژلې وې چې د هغه لورجولي يو ليک تر لاسه کړو. په هغې کی ورته د ټول پور لپاره پيسې ورکړی شوی وې. د موريل د لور واده لپاره ورته يو قيمتي الماس او يوه بېړۍ هم ورکړی وه. دا هرڅه د ډانتې له خوا وشول چې اوس د مونټې کرسټو نواب په نوم پيژندل کيدو. خو موريل خبر نشو چې مونټې کرسټو ورسره دومره زړه سوي ولې لرله.

په اوړي کی د پاريس د شته من ټبردوه ځوانان چې يو پکی البرټ نومېدو، د سيل لپاره روم ته په بېړۍ کی د مونټې کرسټوټاپوکی ښکار لپاره ايسار شول. هلته يوڅو کسانو ورته ووېل چې دا ځاې د يو نواب دی او دوي د هغه ميلمانه دي. په روم کی د مونټې کرسټو نواب ورته ښه ميلمستيا وکړه . دواړه ځوانان پوهه شول چې هغه ډېر شته من کس و. دوي د نواب سره ملگری شول او په يو ځاې کی هغه د څو بدمعاشانو نه دالبرټ ژوند وژغورلو. پاريس ته دبېرته تگ نه وړاندی البرټ نواب ته بلنه ورکړه چې

ددوي کور ته دی راشي. دده په راتګ هغه ورته د ډوډۍ میلمستیا وکړه او مونټې کرسټو په ډېرکرو فر ولاړو. ددوي په کورکی د یوی ځوانې میرمنې انځور په لیدوهغه هیښ شو. ځوان ورته ووېل چې دا د هغه مورره خو نواب لپاره دا د مرسیډیز انځورو. ده خپل احساسات څرګند نکړل خو ځوان ورته تردېره وخته د مورخبری کولی. نواب مورسرف راغلو او له ده سره یې روغبړوکړو خو ډانټې یې وونه پیژندلو.
کله چې د البرټ مورراغله نو د نواب مونټې کرسټو په لیدو یې رنګ ژیړشو. خو خپل ځان قابو کړو اوده ته یې مننه وکړه چې د زوې ژوند یې ورته ژغورلې و. د مونټې کرسټو نواب اوس د پاریس په مرکز کی ځان له یوه مانۍ اخستې او د باچا دربار ته یې هم لاره پیدا کړی وه. د ډینګلر میرمنې د نواب مونټې کرسټو په اړه معلومات وکړل او خبره شوه چې دې د انګلستان اوسیدونکی وخو نوابي ورته په میراث کی نه وه پاتې. ددوي ټولو سره د نواب تګ راتګ پیل شول او په دربار کی یې هغه قاضي هم ولیدو چې دی یې زندان ته ورلیږلي و. ډینګلراوس د یو بانک مشر واو دده میرمنې د ونډو په بازا رکی ډېرې پیسې لګولې وې. مونټې کرسټو پخپلې سرماې د بازارانډول وران کړو اوډینګلرخپلې میرمنې ته په قهرشو چې بې له دده پوښتنې یې سرمایه ضایع کړی وه.
اخوا د ډانټې د پلارګاونډي چې کوم الماس تر لاسه کړی و، ددی د خرڅولو لپاره یو زرګر ته ولاړو نو ورسره په بیه وران شو. د دواړو ناندرۍ په جنګ واوختې او ده زرګراو د هغه میرمنه ووژل. په ده جرم ثابت شو او زندان ته یې بوتلو. ډانټې دده مرستې ته ولاړو او له زندان یې ورته د تیښتې لاره ورویستله. خو ګاونډي بیا هم خپل ځان سم نکړو او د یو بل ملګري سره د مونټې کرسټو کور ته د غلا لپاره ورغلو. هلته د مال په سر یې خپل ملګري ووژلو او پخپله هم ټپي شو. په دی حالت کی ډانټې دهغه پادري یادونه وکړه چې الماس یې ورته ورکړی و. د الماس اخستل ده ته د ښه ژوند کولو یو بل چانس ورکړی و خو دی حریص و او په نتیجه کی یو پسې بل جرمونه وکړل. ددی وېنا سره هغه ورته خپل ځان ورڅرګند کړو چې دی په اصل کی ډانټې و. هغه وخت ګاونډي د خداې نه بخښنی غوښتلي او هم په هغه حال مړ شو.
فرنانډ مونډیګو چې اوس د نواب " مورسرف" په نوم پیژندل کیدو د خپلې غدارۍ خبره د ټولونه پټه کړی وه ان چې میرمنه او زوې یې هم خبرنه و.

خو یوه ورځ دپاریس په یوی ورځپاڼي کی راپور خپورشوچي شل کاله پخوا د یونان یوه کلا د فرنانډ په محافظت کی وه، خوده په چل ول دا کلا د باچا مخالفانو ته تسلیم کړی وه. د هغه کلا مشریې وژلې او دده لور یې لکه د مینځې په بازار کی خرڅه کړی وه. هغه جینۍ چې هیډي نومیده ددی ټولو کیسو شاهدي په محکمې کی ورکړی وه . په کومې ورځپاڼی کی چې دا خبرچاپ شو، هلته د البرټ یو ملګري "بوشامپ" هم کار کوو. دی د هغه دفتر ته ورغلو او ورځپاڼه یې ورښکاره کړه.

البرټ. زه غواړم چې ته سبا یو بیان چاپ کړی چې د یونان د کلا خبر غلط و.

بوشامپ. دا خبر تا پوری څه اړه لري؟

البرټ. فرنانډ زما د پلار نوم دی. په دی زما د پلار سپکاوې شوې دې.

بوشامپ. نو تا سره څه ثبوت شته چې ستا پلار کلا خپلو دښمنانو ته نه وه سپارلې؟ دا خو د پلټنې وړخبردی. ښه ده ستاسو د کورنۍ له خوا دفاع به هم پکی ووشي.

البرټ. (په قهر) نه ددی خبرد پلټنو اونه یې دفاع ته اړتیا ده. زه درته وایم چې دا بیان دی سبا ته خپور شي که نه...

بوشامپ. که نه څه به وکړی؟ جنګ راسره کوې؟

البرټ.هو، هو ، جنګ به وکړم.

بوشامپ. ګوره، ګواښونه مه کوه. لومړی خو دا خبر ما نه دی چاپ کړی. بله دا چې ترڅو ددی په اړه چا خپل نظر نه وي رالیږلې او یا چا په رسمي توګه ورځپاڼې ته خواست نه وي کړی، زه ستا خبره نشم منلی.

البرټ.سمه ده. نن ماښام خپل ملاتړې راواستوې چې زمونږ د جنګ ځاې وټاکي.

بوشامپ. ته خبره واوره، اې...ودریږه..(البرټ ځي)

څوورځې وروستوبوشامپ د یونان سفر وکړو اوپه دی اړه یې معلومات راټول کړل. ده د البرټ سره ولیدل او هغه ته یې څو اسناد وړاندی کړل چې پکی دده د پلار جرم ثابت شوی و. بوشامپ ورته وویل چې که دی چا ته غږ ونکړي نو هغه به دا راز چا ته نه څرګندوي چې پایله یې د مورسرف د کورنۍ په تباهۍ وه. البرټ ټول کاغذونه وسیزل او دواړوملګرو روغه وکړه.

د ډینګلر د لور کویژدنه د البرټ سره شوی وه خو په دی وخت کی یوبل نوابزاده چې "انډریه" نومېدو، د مونټې کرسټو له خوا دې کورنۍ ته وروپېژندل شو. ډېر ژرد ډینګلر لوردانډریه سره مینه پیدا شوه. ددی کویژدنې ماتیدل د نواب مورسرف او ډینګلر کورنیولپاره د خواشینۍ سوب شو او ددواړویو بل سره ورانه شوه. ډینګلرد انډریه په اړه خوش بین و چې دې به له البرټ ښه زوم ورته ثابت شي. خومونټې کرسټو معلومات وکړل چې انډریه په اصل کی د قاضي وېلفونټ د دویمې میرمنې زوې و چې ده د بدنامۍ له ویرې مرګ ته پریښې و. هغه ماشوم یو خدمت ګار وژغورلو او وروسته دی یو نواب خپل زوې په توګه لوې کړو. هغه خدمت ګارد مونټې کرسټو نواب سره ملازمت وکړو نو یوه ورځ یې ورته د هغه ماشوم اصلیت ورڅرګند کړو. خدمت ګار په یوه قضیه کی محکمې ته حاضر شو نو د قاضي په اړه یې ټول حال ووېلو. په نتیجه کی هری خوا د دده نوم بد شو. دقاضي میرمنه دومره ناهیلې شوه چې د خپل ځان وژلو نه وړاندې یې د کور ټولو غړو ته زهر ورکړل چې هیڅوک ددی بدنامۍ د زغملو لپاره ژوندی پاته نشي. قاضي چې دا خبر واوریدو نو جامې یې وشلولې اولیونې شو. خو مونټې کرسټو دده لوروېلینټاین وژغورله ځکه د موریل زوې "مېکس" له هغې سره مینه لرله. مېکس له دی خبر نه وخو په یوه پیښه کی ډانټې مورېل ته خپل ځان وروپیژندلو.

نواب مورسرف ته یو ورځ خبر ورسیدو چې د پاریس په ورځپاڼو کی دده دتېرژوند اود غدارۍ په اړه لیکنی شوې وې. هیډي نومې جینۍ په ده دعوا کړی وه چې ددی ژوند یې تباه کړی و. محکمې ورته امر وکړوچې خپل سپیناوۍ لپاره حاضر شي. مورسرف د بوشامپ په وېنا د "مونټې کرسټو" کور ته ورغلو چې له هغه غوښتنه وکړي، هیډي دی له محکمې لاس واخلي.

مونټې کرسټو د هیډي سرپرست و او هغه ته یې ډاډ ورکړوچې دې به یې پوهه کړي. خو هېډي له مورسرف لیدو ډډه وکړه. البرټ د خپلې مور په خواشینۍ د مونټې کرسټو سره پخپله ولیدل او د ملګرتیا واسطه یې ورته ورکړه چې دده پلار دی له بدنامۍ وژغوري. مونټې کرسټو ورته انکاروکړونو البرټ هغه ته د جنګ لپاره ننګونه وکړه.

په هغو ورځو کی دا د فرانسی دود و چې د خپل ناموس لپاره به یو چا خپل حریف ته د جنگ ننگونه وکړه او په ټاکلي وخت او ځاې به دواړو کسانو د یو یو ملگرې په ملتیا بل سره جنگ کولو. د وسلې غوره کول او د جنگ شرایط به ددوي ملو پخپلو کی فیصله کول. زیات وخت به په داسی جنگونو کی خلک مړه شول. البرټ چې مونټې کرسټو ته د خپل پلار د ناموس د ساتنې لپاره ننگونه وکړه نو دده ملگرې بوشامپ دده مله شو.
مونټې کرسټوموریل ته خواست وکړو چې خپل ورور دی ورسره مله کړي. د شپې مونټې کرسټود جنگ لپاره ځان تیار کړو اود خپلې طماچې معاینه یې کوله چې څوک په سالون کی راننوتل او د یوی میرمنې غږ راغو چې وېل یې "ایډمنډ...ودریږه، ته زما زوې نشی وژلې." مونټې کرسټوهک پک پخپل ځاېودرېدو. هغی میرمنې خپل تور څادر له مخ نه لری کړو نو د مرسیډیز سپین مخ ښکاره شو. مونټې کرسټو ورته ووېل، " مادام تا د چا نوم واخستو؟" هغه ورنږدې شوه او وې وېل، " ستا نوم، ایډمنډ ډانتې، وگوره زه مادام مورسرف نه یم. زه مرسیډیز یم." مونټې کرسټو ووېل، "په دی نوم میرمنه اوس مړه ده او زه بل څوک مرسیډیز نه پیژنم." مادام ورته نوره هم نږدې شوه نو په سترگو کی یې اوښکی وې. ورته یې ووېل، "ایډمنډ تا به بل څوک نه پیژني خو ما په لومړي ورځ وپیژندلې، ستا غږ هم هغه دی او زما لپاره ته اوس هم ایډمنډ ډانتې یې، نه چې د مونټې کرسټو نواب. زما د زوې ژوند مه اخله."
مونټې کرسټو ورته ووېل، "ستازوې راته د جنگ ننگونه کړی ده او د ټولو په وړاندې." مرسیډیز ووېل، "دی زمونږ د کورنۍ د رسوایي سوب تا گڼي ځکه یې داسی وکړل. فرناند تا ته کوم زیان رسولې و چې تا ورپسی راخستی ده. ددی لپاره چې ته بندي شوې او ده له ما سره واده وکړو؟" ایډمنډ ورته ووېل،" تا کله د خپل میړه نه پوښتنه وکړه چې زه ولې بندي شوم؟" مرسیډیز ووېل، "زه نه یم خبره. ولې بندي شوې؟" ایډمنډ ووېل، "ځکه چې فرناند زما پر ضد سازش وکړو اوزما په اړه د دروغو لیک یې څارنوال ته واستولو چې تا سره واده وکړي. ډینگلر ورته دا لیک ولیکلوچې ته یې ولوستلې شې."
هغه له جیبه یو تاو شوې کاغذ راویستلو او د مرسیډیزپه لاس یې کیښودو. مرسیډیز کاغذ پرانستو او وی ولوستو نو ایډمنډ ووېل، ته خبره یې چې ما څوارلس کاله د ټاپو په زندان کی تېرکړل، څوارلس کاله...او زما پلار د

ولوړې د لاسه او زما په غم کی مړ شو. مرسیډیز وریږدیده اوله خفګان هم هلته د هغه په پښو کی په زمکی کېناسته.
مرسیډیز ایډمنډ ته خواست وکړو چې دده د زوې سره دجنګ نه دی لاس واخلي. دی ورته واي چې جنګ به کیږي خو دده زوې به ژوندې پاتې کیږي او په بدل کی به دی خپل ځان قرباني کړي. ده خپل وصیت ولیکلو او د جنګ لپاره ټاکلي ځاې ته ورغلو. خو کله چې البرټ د خپل ملګري سره راغلو نود ایډمنډ نه یې بخښنه وغوښته ځکه ده ته موردخپل تېر ژوند ټول حال وېلي و.
په هغه ماښام مرسیډیز د زوې سره مشوره وکړه او ورته یې ووېل، زه اوس نورستا د خاین پلارسره ژوند کول نه غواړم. البرټ ته یې امر وکړو چې هغې ته یوه ګاډی راوغواړي چې له کوره ولاړه شي او پاتې ژوند د کلیسا په یوراهب خانې کی وکړي. هغې د تلو لپاره تکل کوو چې یو قاصد ورته د نواب مونټې کرسټو لیک راوړو. په دی کی لیکلي و چې شل کاله پخوا کله دې د واده لپاره له بېرۍ راغلو نو خپله ټوله ګټه چې څوسوه روپۍ کیدې، خپلې چنغلې ته د واده لګښتونوته ساتلی وی. هغه یې د پلار د کور په باغ کی اینځر د ونې لاندې په یو وړوکي بکس کی پټ کړل. په ایمانداری ګټلې دا پیسې اوس هم هلته ایښي دي او مرسیډیزکولې شی چې په هغو پیسو یو نوی ژوند وکړي. دا چې هغه څنګه خبر شوچې دا به د نواب مورسرف سره نوره نه پاته کیږي، نولیکلي یې وچې زه داډېره ښه پیژنم او باور می دې چې دا پیسې به واخلي چې په اصل کې هم ددی وې. البرټ چې مور ته وکتل نو هغې ووېل، زه به دا پیسې واخلم او په راهب خانه کی به مې پکار شي.
ډانټې پخپل کورکی و چې یو خدمت ګار ورته د نواب مورسرف د راتلو ووېل. په هم هغه لوی سالون کی چې مرسیډیز ورسره لیدلي و، دی د مورسرف سره مخ شو. هغه تری د خپل زوي په اړه وپوښتل نو ډانټې ورته ووېل، ده له ما بخښنه وغوښته او ما پریښودو ځکه د پلار د ګناه بدل له زوې نشم اخستې. مورسرف چې دا واوریدل نو رنګ یې ژیړ شو.
ورته یې ووېل، "په دی حالت کی باید د هغه پلار تا سره جنګ وکړي ځکه ته زما دښمن یې. خوزه دی تر اوسه نه پیژنم چې ته څوک یې؟ دومره خبر یم چې زما له تا نفرت دی." ډانټې ووېل چې دی د مونټې کرسټو نواب نه بلکه ایډمنډ ډانټې و. مورسرف ورته داسی کتل لکه چې باوریې نه کیدو

چې د یو ژوندي سړي سره خبری کوي. ډانتې ورته ووېل، "ما سره ستا د جرمونو څو شواهد اوس هم شته چې یوه پکی ستا د جنرالی د ګټلو په اړه دی، ښاغلي فرنانډ. خو ترټولو لوی ظلم تا د هغې معصومی جینۍ او ما سره کړی دې چې د واده په ورځ دی له یو بل نه بیل کړل.

مورسرف د یو مات شوی کس په څېر له هغه کوره ووتلو او پخپل ګاډي کی کېناستو. دخپل کور نه په لږ فاصله کی له ګاډي ښکته او په پښو روان شو. ده په تیاره کی ولیدل چې میرمن او زوې یې د کراې په یو ګاډي کی کېناستل خو ځان یې ورته ښکاره نکړو. هغه ګاډې لا لوې سړک ته نه و رسیدلې چې د مورسرف په لوی ماڼۍ کی د طماچې یو ډز واوریدل شواو د یوی کړکۍ شیشه پری ماته شوه. خدمت ګاران چې د نواب کوټې ته ولاړل نو ده طماچه په لاس د ژوند وروستۍ سلګۍ وهلې.

ډینګلرخپله ټوله سرمایه په وندو کی بایللې وه او د پیسو د تر لاسه کولو یوه لاره ورته دا ښکاره شوه چې د بانک دمشرپه توګه د خپلو اختیاراتوناوړی ګټه واخلي. ده له بانک پیسې وویستلې او فکر یې دا وچې هر وختی ښې ډېرې پیسې یې وګټلی نوبانک کی به یې کیږدي. خو ده هغه پیسې هم وبایللې او له دی وېرې چې څوک پری خبر نشي، مونټې کرسټو ته لاس وغځوو. هغه اوس خپل دښمن د وهلو لپاره یو پلان جوړکړو او کله چې یې ورسره ولیدل نو ډاډ یې ورکړو چې دی په نورو ملکونو کی هم شرکتونه لري او کولې شي چې یو سند ورله ورکړی او بل ځاې نه پینځه میلینه فرانک ترلاسه کړي.

دینګلر په پټه له پاریس لومړی بیلجیم ته وتښتیدو او بیا اطالیې ته ولاړو. د شرکت څانګې ته ورغلو او د نواب اسناد یې ورښکاره کړل چې د پېسود ورکړی په اړه و. هلته نه یې ټولی پیسې نغدی تر لاسه کړی اوډېر خوشاله بیرته روان شو. په لاره یو وړوکي سراې کی یې دمه وکړه او د سراې خاوند "پاپینو" نه یې د ډوډۍ په اړه وپوښتل.

پاپینو. تاسوچې خوړل غواړئ راته فرمایش وکړئ، هرڅه لرو. چرګ، مهې، د پسه کباب..

ډینګلر. نن شپه به مونږچرګ وخورو.

پاپینو. اې...هلکه..صیب ته چرګ راواخله.

ملازم. (ډوډ ۍ راوړي) صیب دا مو چرګ او دا دی چاقو او پنجه، څه د څښلو لپاره هم راوړم؟

ډینگلر. دا میز مو څومره مردار دې، (چړه او پنجه رااخلي) خو خیر زه
وږ.ې یم.
پاپینو. صیب، زمونږ اصول دې چې مشتري نه د ډوډۍ خوړلونه وړاندې
پیسې اخلو.
ډینگلر. عجیبه اصول دی. څومره پیسې کیږ.ي؟
پیپینو. دا یو چرگ په پنځوس زره شو، او ډوډۍ مولس زره. د شرابو پیسې
به یو نیم لک شي.
ډینگلر. دا څه کیسه ده؟ د پیسې ارزښت مو لږ دې او که ما دوکه کوئ؟
پاپینو. صیب ، مونږ هم په دی بیه ډوډۍ ورکوو، که تاسو پیسې نه لرئ نو
بل ځای ولاړ شئ.
ډینگلر. اوس په دی شپه کی به چرته ځم؟

په بله ورځ ډینگلر قصد وکړو چې له هغه سرای ووځي خو خبر شو چې
سرای د غلو اډه وه او دی هلته لکه یرغمل ساتل شوی و. هغه ددوي له
مشر سره د لیدو غوښتنه وکړه. مشر راغلو نو ورته یې ووېل چې که
غواړي له دی بنده خلاص شي نو پینځه لکه فرانک تاوان به ورته
ورکړي، ځکه دی خبر شوی و چې هغه له یو شرکت دا پیسې اخستې او
ورسره وې. ډینگلرانکار وکړو او وې وېل چې که یو میلین اخلي نو وربه
کړي. د غلو د مشرپه امردی په یوه ته خانه کی بند کړی شو او په څلورمه
ورځ د ولوږ.ې له کبله دده وجود لکه د مړو ښکاریدو. د پیسو د تاوان یې
دومره غم وکړو چې ټول ویښته یې سپین شول.
یوه شپه ده خدای ته زاری کولې او له ځان سره لگیا و چې که دومره پیسې
ورسره نه وې نو اوس به په ازاده هوا کی یې ساه اخیستې شوه. په هغه
شېبه یې یوغږ واوریدو چې تری پوښتنه وکړه ایا دې پخپلو کړو پښیمانه و.
ډینگلر په حیرانۍ پوښتنه وکړه د څه پښیماني؟ یو چا ورته ووېل، چي ده د
پیسو په حرص کی د خپلو پردیو ټولو سره جفا کړی وه. ډینگلر ووېل، هو
زه په خپلو کړو پښیمانه یم. ناڅاپه له دېوال یو سیورې دده مخ ته ودرېدو او
خپل توره چپنه یې لیرې کړه.
دا مونټې کرسټو و چې ورته یې وېل، که داسی ده نوما ته بخښلې یې. د
ډینگلر له خلې له ویرې یوه کړیکه راوتله او وې وېل، د مونټې کرسټو
نوابه ته دلته څنگه؟ هغه ورته ووېل، " زه نواب نه یم، زه هغه څوک یم

چې تاسو راته سازش جوړکړو، تش دببړۍ د کپتان کیدو لپاره. ستا په سازش، زما واده ونشو او ځوارلس کاله می په زندان کې تېر کړل، وګوره راته، زه ایډمنډ ډانټې یم. خوهغه څوک چې له تا سره په دی سازش کی مله و، ستا په څیرخوش بخته نه و. یو لیونې ګرځي او بل خپل ځان پخپله ووژلو. ما هغه پنځوس زره چې له بانک دی اخستې وې، ادا کړی او اوس ته له نوي سره خپل ژوند کولې شې." ډینګلر خپل مخ په لاسونو کی پټ کړو او چې اوښکې یې پاکی کړې نو وې لیدل چې مونټې کرسټو هلته نه و.
مونټې کرسټو د موریل سره ولیدل او ورته یې ووېل چې دی غواړي ټوله شته مني هم ده ته پرېږدي. خو ده ورته انکار وکړو. د موریل زوې مېکس چې تر هغې خبر نه و چې دده چنغله وېلنټاین ژوندې وه، له مونټې کرسټو د لیدو وروسته ده ته د خپل زړه حال واي. دا چې هغه د وېلینټاین سره څومره مینه لرله. مونټې کرسټو هغه یوې ببړۍ ته ورواستوو چې ورباندې وېلنټاین دده په انتظار وه. هغې ورته ټول حال تېر کړو چې څنګه مونټې کرسټو له مرګ وژغورله او په دې ببړۍ یې د خپلی کورنۍ ماتم وکړو. هغه هم د مونټې کرسټو له ژوند خبره شوی وه او میکس ته یې ووېل، زما پلار دده مجرم دی چې د خپلو کړو سزا یې ومونډله.
د وروستي دندې د تر سره کولو لپاره مونټې کرسټو پاریس کی خپل کورته راغلونوهلته هېډي دده په انتظار وه. هغی ته یې ووېل چې دا د یو نواب لور وه اوکولې شي چې په قبرص کی خپل اباي ټاټوبي ته ولاړه شي ، هلته ددی نیکه تر اوسه ژوندی و. دا ځوانه وه او ددی لپاره یې دومره څه پخپلی شته منۍ کی پرېښي و چې دا په ارامه ژوند وکړی شي. ددی خبری په اوریدود هېډي رنګ وتښتیدو او مونټې کرسټو ته یې په ژړا ووېل، زما دا مال دولت نه دي پکار خوستا امر منل زما فرض دي اوهر څه چې ته واې هم هغسې به کیږي.
په هغه ماښام هېډي د وېلنټاین لیدو ته ورغله نوډېره دلګیره وه. کله چې هغی تری وپوښتل نو وې وېل، نواب مونټې کرسټوزه د خپل ژوند نه وشړلم. زه خپل وطن ته بېرته تګ نه غواړم ځکه چې زه له ډېره وخته دمونټې کرسټوسره مینه لرم او له هغه جلا د ژوند تصورهم نشم کولې.
مېکس او وېلنټاین چې دا واوریدل نو هوډ یې وکړو چې دا به د مونټې کرسټوببړۍ ته ورواستوي. هېډي ته یې ووېل چې دا یو څه وخت هم هلته

په بېړۍ کی پټه شي اوکله چې د سمندر منځ ته ورسيدل نو بيا ورته خپل ځان ښکاره کړي. دوي باورلرلو چې دمونټې کرسټو د مينې ترلاسه کولو لپاره به دا انتظار کوي.
ايډمنډ ډانټې د خپلو دښمنانو نه بدل اخستې و او ټول هغه څه چې ده غوښتل ترسره شوي و خو دده په ژوند کی اوس داسی څه نه و پاته چې خوښي يې ورله ورکړی وې.
مېکس د خپلې چنغلی وېلنټاين سره دسمندر په غاړه گرځيدو او دواړود راتلونکي ژوند پلانونه جوړول. يوه وړه کشتۍ دوي ته رانږدې شوه چې تری د مونټې کرسټو پټمن ملگری جوزف راښکته شواو ده ته يې يو ليک ورکړو. په دی کی مونټې کرسټو ليکلي وچې هغه په پاريس کی خپل کوراو نور شيان مېکس اووېلينټاين ته د واده د تحفې په توگه پريښي و. ده له مېکس يو خواست کړی و چې هېډې په پاريس کی ده او دا دی په قبرص کی خپل نيکه کورته ورسوي.
مېکس تر څو چې ليک ولوستوجيکب د لوې بېړۍ لور ته تللې و او هغې لنگراوچت کړی، په ژورو اوبو کی سفرپيل کړی و. مېکس او وېلنټاين يو بل ته وکتل او وموسيدل. ليرې په افق کی هغه سپينه بېړۍ روانه وه چې مونټې کرسټواو هيډې دواړه پکی سپاره و. وېلينټاين ووېل، خداې خبر چې بيا به دوي دواړه ووينو او که نه؟ مېکس د هغې لاس ونيولو او ورته يې ووېل، مونټې کرسټو يوه خبره کوله چې د انسان ټوله پوهه په دوو تورو کی رانغټې ده، انتظار اوهيله.
پاې